

SLUJBA SFINŢILOR
CENDIOŞI VARSANVIE
CEL MARE ŞI IOAN,
VCENICVL SĂV

LĂ DECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile mucenicului pe 4,

Glasul 1

Podobia: Ceea ce ești bucuria...

Pe minunata doime a nevoitorilor lui Hristos, pe stelele cele prealuminose ale sfințelor virtuți, pe marele Varsanufie să-l laudăm în sfințite cântări împreună cu Ioan, care a primit prin Duhul Sfânt har proorocesc.

Prealuminata făclie a nevoinței celei dumnezeiești, care a câștigat din ceruri har bogat, Varsanufie cel Mare, îndeamnă cetele călugărilor să

râvnească cele mai bune prin cuvânt și prin faptă; veniți toți dar să ne apropiem.

Vasul cel cu totul curat al Mângâietorului, care vede proorocește și în chip adevărat prevestește cele viitoare, Cuviosul Ioan, ne călăuzește pe noi către viața cea cerească prin ale sale nevoințe.

Ea pe un următor luminat al vieții îngerești, icoană, stâlp și asemănare dumnezeiască, preafelicite Varsanufie, îl ai pe Cuviosul Ioan ca pe un dumnezeiesc ucenic. Pentru aceasta, cu un glas vă ferim.

Slavă...

Glasul al 4-lea

Lepădând toată povara cea materialnică cu înțelepciune, prin nevoințele pustnicești v-ați

făcut locașuri ale harurilor nematerialnice, Cuvioșilor Părinți. Căci peste fire v-ați nevoit și peste fire v-ați preaslăvit prin nesfârșitul dar al Mângâietorului. Dar, o, Varsanufie și Ioane, cei ce sunteți de o cinste cu îngerii și culmi ale cuvioșilor, împreună cu aceștia, rugați-vă pentru sufletele noastre!

Și acum..., **același glas**
Al praznicului

Ăstăzi Sfânta Fecioară, cea mai înaltă decât templul, în templu a venit, arătând lumii pe al lumii Făcător și al Legii Dătător. Pe Care primindu-L în brațe, bătrânul Simeon bucurându-se, zicea: „*Acum slobozește pe robul Tău, căci Te-am văzut pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre*”.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, Glasul al 2-lea,
Podobie: Casa Efratului...

Bucură-te, doime preaîndumnezeită de nevoitori, împreună Varsanufie și dumnezeiescule Ioane, slujitorilor ai Treimii!

Stih: „*Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile lor.*” (Psalm 149:5)

Ărătatu-te-ai cu adevărat în chip proorocesc gură a lui Dumnezeu, izvorând în chip

bogat dumnezeiasca învățătură, preafericite Varsanufie.

Stih: „*Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși.*” (Psalm 149:1)

Ărătatu-te-ai cu fapta și cu cuvântul tănuitor cu chip dumnezeiesc al lui Varsanufie și pildă călugărilor, Cuvioase Ioane, de Dumnezeu cugetătorule.

Slavă..., **a Treimii**

Dumnezeire în Trei Sori, doimea cuvioșilor primind luminat de la Tine strălucire, s-au arătat luminători lumii.

Și acum..., **a Născătoarei**

Numai tu, Curată Fecioară Maică, ai născut în chip de negrăit pe Dumnezeu, dezlegând prin nașterea ta blestemul lui Adam.

TROPARUL, **Glasul al-5-lea**

Podobie: „*Pe Cuvântul Cel împreună...*”

Petrecându-vă viața la fel cu îngerii, v-ați arătat aștri în nevoință luminați și monahilor îndrumători pe cale. De lumină fiind plini, Cuvioșilor Varsanufie și Ioane, rugați-vă pururea să se miluiască sufletele noastre!

Slavă... Și acum..., **Al praznicului**

LĂ VEČERNIA MARE

După obișnuitul Psalm se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun
Stihirile pe 8: 2 ale praznicului și 6
ale cuvioșilor.

Glusul al 2-lea

Podobie „Cu ce cântări de laudă...”

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe purtătorii de Dumnezeu? Pe cei despărțiți cu trupurile și împreunați cu cugetul; pe viețuitorii străluciți cei asemenea îngerilor, pe marele Varsanufie, de Dumnezeu grăitorul, împreună cu Ioan, de Dumnezeu primitorul; pe cei ce s-au arătat fără de trup fiind în trup și îmbogățiți cu dumnezeiescul Har, mijlocind de la Hristos mare milă.

Cu ce frumuseți de cântări vom lăuda pe purtătorii de Dumnezeu, pe Varsanufie, cel cu chipul dumnezeiesc, și pe Ioan cel cuvios, făcliile Mângâietorului? Pe unul ce s-a arătat pârâu de Dumnezeu izvorât cu

învățăturile, iar pe celălalt ca cel ce s-a arătat prin poorocie gură îndumnezeită; pe mlădițele cele dumnezeiești prea mult roditoare de strugurii dumnezeieștilor virtuți, spre veselia sufletelor noastre.

Cu ce frumuseți de cântări vom lăuda pe purtătorii de Dumnezeu, pe povățuitorii noștri spre mântuire, prin cuvintele și faptele lor? Pe viețuitorii în afara trupului, care s-au umplut de strălucirea cea dumnezeiască din izvorul dumnezeirii Celei în Trei Străluciri; pe Varsanufie împreună cu minunatul Ioan, pe slujitorii dumnezeiești ai Mântuitorului sufletelor noastre.

Alte stihiri, Glasul al 6-lea
Podobie „Toată nădejdea...”

Părinte Varsanufie, dăruindu-te pe tine însuți Ziditorului, preaîndumnezeit arătat-te-ai, purtător de Dumnezeu și părtaș de daruri. Omorându-ți cugetul cel trupesc, îngerește viețuit-ai. Pentru aceasta, cetele monahilor învățator de Dumnezeu câștigat-te-au și călăuză nerătăcită, prăznuind după datorie sfântă pomenirea ta.

Ioane cuviosule, harul cel dat ție de la Domnul s-a făcut prin

chemarea Lui. Te-ai arătat tainuitor și vrednic următor lui Varsanufie, Părinte, cu care locuind lupta cea preabună ați câștigat. Și acum, împreună desfătându-vă, cereți nouă, rugămu-vă, cereasca desfătare.

Ale insuflării vase preacinstite și înțeleptite limbi ale sfințelor urcușuri v-ați arătat, Preafericiților; făclii ale monahilor, nevoitorilor întărire, comori ale smereniei și ale deosebirii duhurilor. Sfinte Varsanufie împreună și Ioane, pe cei ce cinstesc purtătoarea de lumină pomenirea voastră, învredniciți-i luminării Prea-sfântului Duh.

Slavă..., **Glasul al 6-lea**

Strălucit-a astăzi, ca o făclie îndoit luminoasă, pomenirea purtătorilor de Dumnezeu Părinți, Varsanufie și Ioan. Căci îmbogățindu-se cu razele luminii celei cu Trei Străluciri, prin petrecerea lor cea îmbunătățită, luminează tainic pe cei ce strigă lor: Bucurați-vă, cei ce ați viețuit îngereste și ați dobândit aceeași cinste cu cei fără de trup! Bucurați-vă, îndemnătorii monahilor spre desăvârșite osteneli și călăuzitori spre mântuire cu dreaptă socoteală! Bucurați-vă, cei ce ne arătați viețuirea vieții

celei veșnice, dându-ne mare râvnă! Ci, o, Cuvioșilor Părinți, rugați-vă Atotsfintei Treimi să miluiască sufletele noastre!

Și acum..., **a Praznicului
Același glas**

Să se deschidă ușa cerului astăzi! Căci Cuvântul Tatălui Cel fără de început, luând început sub ani, nedespărțindu-Se de a Sa dumnezeire, de bunăvoie se aduce ca un prunc de patruzeci de zile de către Maica Sa, în Biserica Legii. Pe Acesta Îl primește în brațe bătrânul rob, strigând către Stăpânul: «*Slobozește-mă, că au văzut ochii mei mântuirea Ta!*» Cel Ce ai venit în lume să mântuiești neamul omenesc, Doamne, slavă Ție!

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon* citire:

(5, 15; 6, 3)

Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este de la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său;

asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită, iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură voi, care judecați marginile pământului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

Din Înțelepciunea lui Solomon citire:
(3, 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi

un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă în fața oamenilor ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei în veci. Ei vor înțelege adevărul ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:

(4: 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au

pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE
Stihirile idiomele:
Glasul 1:

Lepădându-vă de legătura lumii, Preacuvioșilor Părinți, prin petrecere pustnicească sălășluitu-v-ați împreună cu Hristos, un singur cuget având și la fel ostenindu-vă cu râvnă, învrednicitu-v-ați de aceleași daruri, cu cinste fiind proslăviți; căci harul vă dă amândurora vistierie de dragoste. Ci, o, Varsanufie, de Dumnezeu înțeleptite, și Ioane, cugetătorule de Dumnezeu, păziți-ne și pe noi în legătura dragostei, cerându-ne nouă mare milă!

Glasul al 2-lea:

Părinte Varsanufie, răsărit-ai din Egipt ca o stea prealuminoasă și în Palestina ai strălucit prin curată viețuirea ta, luminându-i pe toți cu strălucirea cuvântului și spăimântând cu darurile pe cugetătorii de Dumnezeu. Căci te-ai dovedit vistierie a Duhului Sfânt, iar monahilor înțelept dascăl, ca unul ce pe toate cu fapta le-ai pecetluit. Pentru aceasta, pe Cuviosul Ioan vrednic următor l-ai câștigat și

părtaș al harului; cu care dimpreună roagă-te pentru sufletele noastre.

Glasul al 3-lea:

Pe doimea cea cu chip dumnezeiesc, pe Varsanufie cel Mare și pe Ioan, cu un glas să-i lăudăm; căci prin viețuirea pustnicească s-au întraripat cu Duhul și s-au arătat îngeri în trup, învrednicindu-se în chip bogat harismelor celor dumnezeiești. Căci unul prin har arată stăpânire apostolească, iar celălalt prevede cele viitoare cu ochiul său cel mai înainte prevestitor. Și acum, amândoi lucrând minuni cu puterea lui Hristos, se roagă pentru sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Ca niște străini în lume v-ați arătat, Cuvioșilor Părinți, lepădându-vă de sine evangheli-cește; și prin curăție, tăcere și prin liniștire, învrednicitu-v-ați vederii tainelor celor negărite, prin Duhul străbătând negura cea neapusă. Unitu-v-ați cu Dumnezeu prin lucrare și martori ai slavei facându-vă, v-ați arătat lumină întunecaților și călăuzitori spre mântuire răătăciților. Ci, o, Varsanufie și Ioane, pentru noi rugați-vă să

dobândim fericirea cea cerească, ce dinainte o ați cercat!

Slavă..., **glasul al 4-lea**

Petrecând îngereste, v-ați arătat învățători și arătători petrecerii celei pustnicești. Căci după cum bine ați făcut cu dreapta socoteală a harului, înțelepțește învățați cuvintele mântuirii. Cuvioșilor Varsanufie și Ioane, luminare cereți tuturor și izbăvire de greșeli!

Și acum..., **a praznicului**

Ziditorul cerului și al pământului Se poartă astăzi în brațe de sfântul bătrân Simeon. Căci acesta zicea în Duhul Sfânt: «Acum sunt eliberat, căci L-am văzut pe Mântuitorul meu».

LĂ STIHODVNĂ

Stihurile, glasul al 5-lea,

Podobie: *Bucură-te cămara...*

Bucură-te, doime de cuvioși, locașuri ale virtuților, stele care străluciți viața dumnezeiască și lumina nepătimirii. Înțelepte Varsanufie, culmea nevoitorilor, împreună și Ioane, cel plin de harul proorociei, făclii ale deosebirii duhurilor, comori de înțelepciune și organe ale Duhului, Părinți de Dumnezeu purtători și învățători petrecerii pustnicești, pe Hristos înduple-

cați-L să dea sufletelor noastre mare mila Lui.

Stih: „*Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile lor.*” (*Psalm 149:5*)

Bucură-te doime de cuvioși, următorii îngerilor, cei ce ați viețuit cu suflet de Hristos purtător, prin lucrarea dumnezeieștilor suiri. Cei întocmai cu nevoința și prin petrecere împreună alergători, cei ce ați strălucit prin curăția sufletelor, Cuvioase Varsanufie, prietene al lui Hristos, și Ioane de Dumnezeu cugetătorule, îndumnezeiților tăinuitori ai harului, rugați-vă pururea să se dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: „*Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor Lui.*” (*Psalm 115:6*)

Bucură-te, doime de cuvioși, învățători ai monahilor, ce arătați prea limpede chipul vieții dumnezeiești și toată dăruirea prin care înșelarea se pierde și sufletul se înalță către cele mai bune; Sfinte Varsanufie, lauda părinților, și Ioane, pilda monahilor, pe Hristos rugați-L să dea sufletelor noastre mare mila Lui.

Slavă..., **glasul al 8-lea**

Cine va cânta după vrednicie petrecerea voastră cea întru nevoință și bogăția harismelor

voastre, fericitilor Varsanufie și Ioane? Căci ca niște îngeri în trup pe pământ sunteți văzuți, omorând cele ale materiei cu faptele și cu poftetele. Ați lucrat florile făptuirii cele de viață dătătoare și mireasma nestricăciunii o vărsați în sufletele noastre. Și acum, cu îngerii locuind, rugați-vă să se dăruiască tuturor dumnezeiască mare milă.

Și acum..., **același glas**
Al praznicului

Cel Ce este purtat pe umeri de Heruvimi și laudat de Serafimi, aducându-Se astăzi în dumnezeiasca Biserică după lege, este purtat pe brațele cele bătrânești ca pe un tron. Și de la Iosif primește cuviincios daruri, o pereche de turturele, adică neprihănită Biserică și noul popor ales dintre neamuri; iar doi pui de porumbel ca un începător al Testamentului celui Vechi și al celui Nou. Și Simeon, primind sfârșitul proorociei celei despre El, binecuvântând pe Fecioara de Dumnezeu Născătoarea, i-a prevestit ei semnele patimii Celui Ce S-a născut din ea; și de la El cere eliberare strigând: «Acum slobozește-mă, Stăpâne, după cum mai înainte mi-ai vestit, căci Te-am văzut pe Tine, Lumina Cea mai înainte de veci

și Domnul Mântuitorul poporului celui numit cu numele lui Hristos».

Acum slobozește..., **și celelalte...**

La binecuvântarea pâinilor Troparul cuvioșilor (de 2 ori) și al Praznicului (o dată).

TROPARUL, Glasul al-5-lea

Podobie: „Pe Cuvântul Cel împreună...”

Petrecându-vă viața la fel cu îngerii, v-ați arătat aștri în nevoiță luminați și monahilor îndrumători pe cale. De lumină fiind plini, Cuvioșilor Varsanufie și Ioane, rugați-vă pururea să se miluiască sufletele noastre!

Al Praznicului Glasul 1

Bucură-te, cea plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit Soarele Dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, primind în brațe pe Liberatorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

LĂȘTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., a cuvioșilor Și acum..., al Praznicului.

După Catisma întâi, Sedealna, Glasul 1,

Podobie: Mormântul Tău...

Ca două stele luminoase la cer suitoare, ne străluciți cu taină și raze de haruri, Părinte Varsanufie împreună și Ioane; lumina în Trei Sori împărtășiți-o și nouă, celor ce prealuminat praznicul vostru îl facem, slăviților!

Slavă... Și acum..., al praznicului, același glas și podobie

De Simeon în brațe purtându-Se Domnul, se bucura bătrânul ținându-Te pe Tine, Care pentru noi prunc Te-ai făcut, Ziditorule a toate; se bucura zicând: «Pe robul Tău liberează-l, căci cu trup Te văd spre rezidirea lumii, Stăpâne preabunule!»!

După Catisma a doua, Sedealna, Glasul al 3-lea

Podobie: Pentru mărturisirea...

Culme mare ești de nevoie, prin faptă și cuvânt mărturisită, bucuria părinților Varsanufie; iar tu, Ioane, curățindu-ți mintea ta, ai primit harisma proorociei. Să cereți, o, Părinților de Dumnezeu fericiți, să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă... Și acum..., al praznicului, același glas și podobie

Bucurându-se a primit în brațe ca pe un prunc Simeon, pe Ziditorul, precum i s-a predat în chip evlavios, iar de Dumnezeu primitoarea Ana a adus lui Hristos flori de laudă. Pentru rugăciunile lor, îndurate Doamne, trimite-ne și nouă mare mila Ta.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih 1: Așteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Psalm 39: 1-2).

Fericimu-vă pe voi, Cuvioșilor Părinți, Varsanufie și Ioan, cinstim sfântă pomenirea voastră, povățuitori ai călugărilor, și împreună vorbitori cu îngerii.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (Psalm 108: 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Psalm 16: 4).*

Stih 4: *Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Psalm 29: 11).*

Veniți, toate cetele călugărilor, să laudăm pe marele Varsanufie și pe Ioan, pe mult nevoitorii, zicând: pe lauda Egiptului și a Palestinei.

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. (Psalm 4: 3)*

Stih 6: *Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și laudați pomenirea sfințeniei Lui. (Psalm 29: 4)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeu!

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeu! (de trei ori)

Sedelnele după polieleu;
Glasul al 4-lea

Podobie: *"Cel Ce Te-ai înălțat pe Cruce..."*

Pe purtătoarea de Hristos doime, pe Varsanufie cu Ioan împreună, să o cinștim, că ne pune înainte cartea învățăturilor ei ca pe o masă de taină și ca pe o mână izvorătoare de viață; să ne înfruptăm toți din ea și să gonim de la noi negreala patimii.

Slavă... Și acum..., **al praznicului, același glas și podobie**

Cel Ce a grăit prin Lege și prin profeți, de bunăvoie Se supune acum Legii, în Biserică fiind adus ca un prunc; iar bătrânul Simeon Îl primește în brațe și ia dezlegare prin El de legătura cea trupească; Căruia toți închinându-ne strigăm: Slavă, Hristoase, bunătații Tale!
Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:

Lăuda-se-vor Cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. *(Psalm 149:5)*

Stih: *"Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși." (Psalm 149:1)*

Toată suflarea

Evangelhia de la Matei (11: 27-30)

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate sunt mie de la Tatăl

Meu...” (caută joi în săptămâna a patra după Pogorârea Sfântului Duh).

Psalmul 50

Slavă..., glasul 2:

Pentru rugăciunile Cuvioșilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre!

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre!

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Și idiomela, glasul 6:

Ăți murit față de veselia lumii, urmând cu tot sufletul Cuvântului Celui de viață purtător; ați adunat bunătățile vieții întru Hristos, îndemnând inimile noastre spre dorirea acestora, și prin Duhul Sfânt vestiți nouă dumnezeiești învățături. Pentru aceasta, rugămu-vă pe voi, Preafericiților, să întăriți inimile noastre spre dobândirea vieții.

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6 și ale cuvioșilor pe 8.

Al cărui acrostih la greci este acesta:
„Laudă aduc lui Varsanufie și lui Ioan.”

Cântarea I

Glasul al 8-lea:

Irmosul: „Pe Faraon cel ce se purta în car...”

Doamne, pentru rugăciunile Cuviosului Varsanufie și ale Cuviosului Ioan, care Te-au slăvit prin viața lor curată, luminează-mi mintea și dă-mi cuvânt, Cuvinte al lui Dumnezeu, Preabunule, ca să cânt nevoința acestora.

Ăfierosindu-te cu totul, fericite, văzătorului a toate Dumnezeu și rânindu-te de dumnezeiasca Lui dragoste, Lui ai urmat cu inimă osârdnică spre nevoințele cele pustnicești, Părinte sfinte Varsanufie.

Slavă...

Împuternicindu-te tare cu puterea cea dumnezeiască, ai alergat cu râvnă, Părinte Ioane, către luptele vieții pustnicești și prin acestea ai zdrobit ochiul cel trufaș al vrăjmașului, smerindu-l cu ajutorul Domnului.

Și acum...

Cel mai înainte fără de trup, întrupat apoi din sânziurile tale, pe Cuvântul Tatălui Cel dumnezeiește stăpânitor și de același scaun cu El, în chip necuprins L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, îndoit în fire fiind, dar un singur ipostas purtând.

Catavasi: „Pământul cel roditor de adâncime...”

Cântarea a 3-a:

Imnosul: „Cel Ce ai întărit dintru început...”

Cu gând neschimbat ai părăsit Egiptul, țara care te-a odrăslit, înțelepte Varsanufie, și către Palestina înțelepțește ai alergat, prin nevointă grăbindu-te spre Sionul cel de sus, Cuvioase.

Supunându-te dumnezeieștilor legi, ai lepădat toată grija lucrurilor celor din lume, Ioane, și alergând să slujești în liniște lui Hristos, te-ai lepădat de toată împreună petrecerea cu oamenii.

Slavă...

Tăinuitorii și povățuitorii cuvioaselor virtuți și călăuzele înțelepte ale călugărilor, să fie lăudați în cântări, marele Varsanufie și Ioan deopotrivă, tăinuitorul și împreună locuitorul acestuia.

Și acum...

Luând în pânțece și născând, Fecioară, mai presus de fire pe Făcătorul și Împăratul tuturor, ai nimicit desăvârșit blestemul lui Adam și ai izvorât tuturor binecuvântare și nestrăciune.

Catavasi: „Întărirea celor ce nădăduiesc în Tine...”

SEDEALNA, glasul al 4-lea:
Podobie „Degrab ne întâmpină...”

Ăsemenea sfinților toată viața trăind, arătat-v-ați monahilor stâlpi la ceruri luminați, călăuzindu-i pe dânșii către pământul celor blânzi, Sfinte Varsanufie, împreună și Ioane. Pentru aceasta, luminat săvârșim cinstita voastră pomenire.

Slavă... Și acum..., **al praznicului Același glas și podobie**

Hristos, Cel Ce a dat Legea în muntele Sinai, în templu Se aduce prunc de Preacurata Fecioară, înnoind pe om. Pe Acesta dară L-a primit în brațe Simeon bătrânul, bucurându-se astăzi și din legătura trupului sa dezlegat, vestind în iad întruparea Lui.

Cântarea a 4-a:

Imnosul: „Tu ești puterea mea...”

Din copilărie câștigând frica lui Dumnezeu, Cuvioase, te-ai supus lui Marcel și ai supus prin curăția sufletului tot felul de patimă trupească, respingând astfel năvălirea lui Veliar cu armele credinței, Varsanufie.

Petrecut-ai, Cuvioase Ioane, prin căldura sufletului, aceeași viață cu a sfințitului Varsanufie

cel Mare. De aceea, te-ai arătat întru toate alt stareț înțelept și dumnezeiesc prooroc, prevestind lămurit cele viitoare prin dumnezeiasca insuflare.

Q, bogăție a harului dăruită vouă pentru asprimea viețuirii, Cuvioșilor! Căci tu, Părinte Varsanufie și tu, fericitul și înțeleptul Ioane, ca niște dumnezeiești învățători izvorâți credincioșilor minuni și tuturor le împliniți cererile cele de mântuire.

Slavă...

Îndepărtându-te de lume, Varsanufie, te-ai umplut de strălucirile cele dumnezeiești și trimiți ca razele lumina învățăturilor tale, îndreptând prin acestea către cărarea mântuitoare mulțimile monahilor și ale preoților care aleargă la tine.

Și acum...

Născut-ai din sânziurile tale fără sămânță și fără stricăciune, mai presus de cuget prin Dumnezeiescul Duh, pe Cuvântul Cel de o ființă cu Tatăl, Care, trup luând și dezlegând stricăciunea morții, a izvorât nestricăciune celor ce îți cântă, Fecioară.

Catavasi: „Acoperit-a cerurile...”

Cântarea a 5-a:

Irmosul: „Pentru ce m-ai lepădat...”

Blând făcându-te cu obiceiurile și petrecându-ți viața dumnezeiește, fericite Varsanufie, prin înțelepciunea cea dăruită ție, izvorât-ai din gura ta cuvânt de mântuire și învățăturile vieții celei veșnice.

Urmând cuvioaselor învățături ale lui Varsanufie, te-ai arătat următor și întocmai la obiceiuri cu acesta, de Dumnezeu cugetătorule Ioane. De aceea, învrednicindu-vă de viața cea neîmbătrânitoare, împreună priviți frumusețea cea negrăită.

Slavă...

Ea pe niște slujitori dumnezeiești și îngeri în trup de Dumnezeu trimiși, de Hristos purtătorilor, v-a primit Cuviosul Serida și din toată inima vă slujea întru toate, călăuzit fiind de înțelepciunea voastră.

Și acum...

Născând neispită de nuntă pe Făcătorul tuturor și Domnul, te-ai arătat mai înaltă decât îngerii și decât toată zidirea, ceea ce ești plină de har, singură Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ridicând pe Adam cel căzut.

Catavasia: „Dacă a văzut Isaia...”

Cântarea a 6-a:

Irmosul: „Curățește-mă,
Mântuitorule...”

Qmorând cugetul trupului celui stricăcios, înțelepților Varsanufie și Ioane, ați arat lucrarea dumnezeiască a vieții celei veșnice.

Fiind plini, Cuvioșilor, de apele cele tainice, izvorâți în chip felurit învățături îndumnezeitoare adăpând sufletele noastre, înțelepților Varsanufie și Ioane.

Slavă...

Lăudați să fie în cântări Varsanufie cel Mare între nevoitori și Ioan, cel împreună locuitor cu el, doimea cea îndumnezeită și povățuitorii monahilor.

Și acum...

Bucuria îngerilor și ajutorul oamenilor tu ești, Fecioară Curată, ceea ce ai împrumutat trup lui Dumnezeu. De aceea, te rugăm, ajută întru toate celor ce aleargă la acoperământul tău.

Catavasie: „Strigat-a Ție, văzând bătrânul...”

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Doimea Sfinților și de Dumnezeu aleșilor Părinți, a lui Varsanufie și a Cuviosului Ioan,

pe noi pe toți către virtute ne îndeamnă. Pentru aceasta, credincioșii să-i lăudăm, ca pe slujitorii Treimii.

ICOS

Răsărind ca un mare soare din Egipt, înțelepte Varsanufie, luminezi cu razele strălucitoare ale minunatelor tale virtuți cetele călugărilor, iar în Palestina te arăți ca un înger în trup prin viața pustnicească și prin punerea în inima ta a dumnezeieștilor suișuri, și organ lămurit al înțelepciunii de sus; iar pe înțeleptul Ioan l-ai avut următor al petrecerii tale cu dumnezeiască dragoste și icoană de Dumnezeu zugrăvită a bunătăților, care s-a arătat minunat ca un profet prin darul înainte-cunoașterii, primit de la Mângâietorul. Pentru aceasta, vă cinstim pe amândoi ca pe niște învățatori ai vieții celei îmbunătățite și călăuzitori în împlinirea faptelor bune, povățuitori și dascăli ai noștri nerătăciți și slujitori ai Treimii.

SINAXAR

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

Tot în această zi se face pomenirea Cuvioșilor și de Dumnezeu Părinților noștri Varsanufie, marele stareț, și a ucenicului său Ioan proorocul,

precum și a celuilalt sfânt Varsanufie, care s-au nevoit în chinovia Avvei Serida din Gaza Palestinei și cu pace s-au săvârșit.

Stihuri la Sfântul Varsanufie:

„Petrecând prin nevointă ca îngerii, luminător neapus se arată Varsanufie.”

Stihuri la Sfântul Ioan:

„Plin fiind de har, Ioan se arată între sfinții cuvioși ca un alt profet.”

Acești fericiți și cuvioși Părinți, cu adevărat îngeri în trup, au trăit în veacul al VI-lea. Varsanufie, fiind odraslă a Egiptului, a venit în Palestina și s-a nevoit aici pustnicește în multe locuri, supunându-se mai întâi unui cuvios stareț, Marcel. După aceea, mergând în chinovia Avvei Serida cea de lângă Gaza, s-a nevoit acolo, zăvorându-se într-o chilie în apropierea mănăstirii, strălucind ca un înger în trup prin nevointă și prin darurile cele mai presus de fire, pe care le-a primit de la Dumnezeu.

Iar Cuviosul Ioan încercând și el multe fapte de nevointă, a mers la de Dumnezeu purtătorul și sfântul bătrân Varsanufie, de care, legându-se prin dumnezeiasca dragoste, s-a făcut ucenic și următor al lui întru toate și prieten iubit, zăvorându-se asemenea într-o oarecare chilie de acolo. Și fiind dăruit cu harul mai înainte vederii, s-a făcut cunoscut și s-a numit de către toți ca un alt stareț și prooroc.

Acești fericiți, viețuind în afara lumii și a trupului și învrednicindu-se de către Atotputernicul Dumnezeu de haruri și daruri mai presus de fire, devenind chipuri ale vieții

monahicești și învățători cu totul îndumnezeiți și fără rătăcire, s-au mutat către fericirea și viața cea neîmbătrânitoare, luând de la Hristos plata ostanelilor lor. Învățătura lor ascetică se află adunată în osebită carte, sub formă de întrebări și răspunsuri, fiind plină de har, înțelepciune și folos sufletesc.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne, mântuiește-ne și ne luminează pe noi! Amin.

Cântarea a 7-a:

Imnosul: „De pogorârea lui Dumnezeu...”

Carta cea de Dumnezeu insuflată a învățăturilor voastre, Fericiților, dăruiește tărie și putere, luminare și dumnezeiască înțelegere nouă tuturor, celor ce strigăm: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Curățindu-ți ochii inimii tale, Varsanufie, ai privit în chip de negrăit dumnezeieștile vederi și, făcându-te cu totul lumină, ai strigat: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Slavă...

Luminându-ți mintea cu strălucirile Mângâietorului, Cuvioase Ioane, ai fost învrednicit a vedea și a prezice cele de departe și, ca un prooroc de Dumnezeu primitor, ai cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Și acum...

Născut-ai, Fiică, întru asemănarea trupului în chip de necuprins pe Cuvântul Cel cu totul dumnezeiesc, Care din milă ne-a îndumnezeit. Pentru aceasta, vindecă patimile trupului meu și luminează-mi mintea cu lumina nepătimirii.

Catavasia: „Pe Tine, Cel Ce ai răcorit în foc...„

Cântarea a 8-a:

Imnosul: „De șapte ori cuptorul...”

Luminându-te, Cuvioase, cu desăvârșita cunoștință prin lumina Duhului și prin aspra nevoiță, te-ai arătat luminător ceresc cu dumnezeiască lumină luminat și dascăl al monahilor, celor ce strigă cu credință, Varsanufie: «Preoți, binecuvântați-L, popoare, preainălțați-L pe Hristos în veci»!

Întru nevoiță împreună-cugetători și întru slavă întocmai cinstiți, minunatelor și multelor harisme de asemenea împreună părtași v-ați arătat, preafericitorilor Varsanufie și Ioane, tuturor celor ce cântă: Preoți, binecuvântați-L, popoare, preainălțați-L pe Hristos în veci!

Slavă...

Sufletelor celor slăbite de năvălirea șarpelui le dăruieți putere prin cuvântul harului, dar și celor ce pătimesc trupește le dați cu adevărat grabnică tămăduire, Fericitorilor, și iarăși prin atingerea de trupurile și de veșmintele voastre, credincioșii primesc tărie și binecuvântare.

Și acum...

Cetele îngerești laudă slava ta și oștile fără de trup măresc marea ta cuviință, Curată, de Dumnezeu mărită, iar toți oamenii laudă în cântări mântuirea pricinuită lumii prin tine, Fecioară, căci prin nașterea ta ne-ai izbăvit de blestemul lui Adam.

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii!

Catavasia: „În focul cel mistuitor...”

Cântarea a 9-a:

Imnosul: „Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...”

Strălucind prin înțelepciunea cea duhovnicească și împodobindu-te lămurit cu dreapta socoteală, Părinte Varsanufie, dăruiești tuturor cererile cele mântuitoare.

Scuturând cu cuget ceresc materia cea pământească, Ioane Cuvioase, ai viețuit în lume

îngerește, făcându-te ucenic sfințitului Varsanufie și împreună-locuitor cu el, cu care ai și moștenit strălucirea slavei de sus.

Ca cei ce v-ați nevoit pustnicește cu gând viteaz, ați fost învredniciți de mari răsplătiri și v-ați arătat prea mari prin nevointă, Varsanufie, de Dumnezeu cugetătorule, și Ioane prealăudate. Pentru aceasta, izbăviți-ne din primejdiile cele mari și de năvălirile vrăjmașului.

Slavă...

Sfeșnicele Răsăritului celui nematerialnic, ca cei ce ați izgonit ceața patimilor cu mijlocirile voastre către Dumnezeu, prea mare Varsanufie și minunatele Ioane, prin frica de Dumnezeu ridicați cugetele noastre spre câștigarea celor mai bune.

Și acum...

Ărată mintea mea mai presus decât răutatea cea pe pământ târâtoare, de Dumnezeu Născătoare, prin fierbinte dragoste, iar inima mea cea leneșă ridic-o, rogu-te, spre lucrarea virtuților și mântuiește-mă, Fecioară, de aplecarea către cele rele.

Catavasia: „În Lege, în umbră și în Scriptură...”

LUMINÂNDĂ

Glăsul al-2-lea

Podobie: „Femei, auziți glas...”

Doimea cea slăvită a nevoitorilor cinstind-o, pe Varsanufie, lauda monahilor, și pe Cuviosul Ioan, tănuitorul adevărat, pe cei care au fost luminători și povățuitorii de nevointă.

Slavă... Și acum... **al praznicului, Același glas și podobie**

Pe brațe primește dreptul în Biserică pe Domnul, ca pe Cel Ce S-a făcut prunc de bunăvoie, și-L mărturisește Domn al tuturor, cerând dezlegare din legătura trupului și slăvind pe Cuvântul Cel întrupat.

LĂ LĂUDĂ

Se pun stihirile pe 4, Glăsul al-8-lea

Podobie: „O, preaslăvită minune...”

Părinte înțelepte Varsanufie, uitându-le pe cele lumești, toată dorirea ți-ai întors către cele statornice și, trăind îngerește, arătatu-te-ai comoară a Sfântului Duh. O, nevoințele tale și harismele slăvite, pe care de la Domnul le-ai primit, preasfințite, prin care te proslăvești.

Părinte Cuviosule Ioane, lucrându-ți sufletul prin har și prin dumnezeiasca nevointă,

te-ai făcut vas preacinstit al Preasfântului Duh și ai văzut cele viitoare, prevestindu-le pe ele. Pentru aceasta, alt profet te numim, Cuviosule, și prieten al lui Hristos.

Fiind plini de înțelepciune, v-ați arătat dascăli aleși ai petrecerii sfințite întru nevoiță și învățatori cinstiți ai buneii cuviințe și ai unirii sufletului cu Stăpânul, ce prin virtuți se făptuiește, o, sfințite Ioane cel cuvios și Varsanufie, îngerilor în trup!

Îmbogățindu-ne, sfinților, cu a voastră carte de învățături ca și cu o tablă scrisă de sus, care are cuvintele vieții și ziceri dumnezeiești, din care scoatem prin aplecarea către ea, ca dintr-o fântână, tot harul cel desfătat. De aceea, astăzi vă laudăm, Varsanufie și Ioane, nevoița cântându-o.

Slavă... **Glusul al-8-lea**

Doimea cuvioșilor celor preaslăviți și minunați, Varsanufie cel mare între Părinți și Ioan de Dumnezeu primitorul, strălucesc lumii ca niște stele purtătoare de lumină; căci primind ei Lumina cea neapusă, împrăștie a patimilor negură, învățând cu fapta și cu cuvântul pe slujitorii lui Hristos, să petreacă fără de rătăcire în

lumina Domnului, rugându-se neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum... **același glas**

Stăpână, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul!

Doxologia mare, troparele, ecteniile și apolisul

LĂ LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri: 4 din Cântarea a 3-a, ale Praznicului și 4 din Cântarea a 6-a din Canonul sfinților.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Cel Unul-Născut din Tatăl mai înainte de veci, Prunc Unul-Născut din Fecioară nestrucată S-a arătat, lui Adam tinzându-i mâna.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Pe cel întâi-zidit, care prin înșelăciune a ajuns cu minte de prunc, iarăși l-a îndreptat Dumnezeu Cuvântul, Cel ce Prunc S-a arătat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cunoscând dumnezeiescul bătrân slava cea mai înainte arătată, de demult proorocului, și văzând pe Cuvântul ținut de mâinile Maicii, a strigat: o, Curată, bucură-te! Căci cuprinzi ca un scaun pe Dumnezeu, Lumina cea neînserată, pe Cel ce stăpânește pacea!

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Plecându-se bătrânul și dumnezeiește insuflat atingându-se de picioarele celei ce n-a știut de nuntă, ale Maicii lui Dumnezeu, a zis: foc porți, Curată, și mă înfricoșez a lua în

brațe pe Dumnezeu, Lumina cea neînserată, pe Cel Ce stăpânește pacea.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Omorând cugetul trupului celui stricăcios, înțelepților Varsanufie și Ioane, ați arat lucrarea dumnezeiască a vieții celei veșnice.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Fiind plini, Cuvioșilor, de apele cele tainice, izvorâți în chip felurit învățături îndumnezeitoare adăpând sufletele noastre, înțelepților Varsanufie și Ioane.

Slavă...

Lăudați să fie în cântări Varsanufie cel mare între nevoitori și Ioan cel împreună locuitor cu el, doimea cea îndumnezeită și povățuitoarii monahilor.

Și acum...

Bucuria îngerilor și ajutorul oamenilor, tu ești Fecioară Curată, ceea ce ai împrumutat trup lui Dumnezeu. De aceea te rugăm, ajută întru toate celor ce aleargă la acoperământul tău.

TROPARELE,

Al Praznicului

Glasul 1

Bucură-te, cea plină de dar,
Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, că din tine a răsărit
Soarele Dreptății, Hristos
Dumnezeul nostru, luminând pe
cei dintru întuneric. Veselește-te
și tu, bătrânule drepte, primind
în brațe pe Liberatorul
sufletelor noastre, Cel Ce ne-a
dăruit nouă și învierea.

Al sfinților

Glasul al-5-lea

Podobie: „Pe Cuvântul Cel
împreună...”

Petrecându-vă viața la fel cu
îngerii, v-ați arătat aștri în
nevointă luminați și monahilor
îndrumători pe cale. De lumină
fiind plini, Cuvioșilor Varsanufie
și Ioane, rugați-vă pururea să
se miluiască sufletele noastre.

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Doimea Sfinților și de
Dumnezeu aleșilor Părinți, a lui
Varsanufie și a Cuviosului Ioan,
pe noi pe toți către virtute ne
îndeamnă. Pentru aceasta,
credincioșii să-i lăudăm ca pe
slujitorii Treimii.

APOSTOLUL

din Epistola către Evrei (XIII, 17-21)

„Fraților, ascultați pe mai marii
voștri ...”

*(Caută la 17 ianuarie Sfântul Cuvios
Antonie cel Mare).*

EVANGHELIA:

Luca 6, 17-23:

„În vremea aceea stătut-a Iisus
la loc șes...,

*(Caută Evanghelia de la Liturgia
din ziua de 6 Decembrie).*

Chinonic:

„Întru pomenire veșnică va fi
dreptul, de auzul cel rău nu se va
teme. Aliluia.”

Megalinaria:

Bucură-te, Sfinte Varsanufie, de
cuvioșie preacinstite arătător; și
tu te veselește, Ioane minunate,
ocrotitorii noștri, sfinților,
pururea.

Distih:

Părinților Varsanufie și Ioane,
primiți a lui Gherasim scurtă
cântare.

ACATISTUL SFÂNTULUI CUVIOS VARSANUFIE CEL MARE

După începutul obișnuit zicem:

Condacul 1

Celui ce peste fire s-a nevoit ajungând în cinste cu îngerii, celui ce lepădând povara păcatelor s-a ridicat pe culmile cuvioșilor Părinți, pe vasul neîncăpător al Duhului, veniți, toți iubitorii de rugăciune, cu cântări duhovnicești și alese stihiri să-l laudăm astăzi, pe sfântul și cuviosul Varsanufie cel cu chip îngeresc, cântându-i din toată dragostea inimii pentru viețuirea sa cea sfântă, împreună cu îngerii și cuvioșii și toți sfinții: *Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!*

Icosul 1

Cuvioase Varsanufie, din copilărie dăruindu-te pe tine Ziditorului tuturor, te-ai afierosit lui Dumnezeu ca un purtător de multe daruri sfinte. Astfel, lăsând științele lumii și Egiptul, țara nașterii Sfinției tale, ai călătorit în părțile Palestinei doritor fiind de pustie, ca într-o zi, trecând pe lângă hipodrom și văzând alergarea fără rost a oamenilor împreună cu a cailor, te-ai gândit de îndată la cum ar trebui să fie alergarea cea duhovnicească spre Împărăția Cerurilor. Pentru aceea, toate părăsindu-le, ai venit în chinovia cuviosului Serida și, odihnindu-te de cele trecătoare, cu sânguință și binecuvântare ai început a lucra pe cele netrecătoare. Iară noi, iubitorii nevoițelor tale, te laudăm cu stihiri ca acestea:

Bucură-te, vlăstar de mare preț al Egiptului;

Bucură-te, că ai părăsit toate darurile și plăcerile trupului;

Bucură-te, iubitorule de mare nevoință;

Bucură-te, lucrătorul științelor celor de trebuință;

Bucură-te, cetățean din pustiul Palestinei;

Bucură-te, următor al cuvioșilor Egiptului;

Bucură-te, stâlp de nevoință al pământului;

Bucură-te, nevoință și rugăciune neîncetată și cântare;

Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 2-lea

Ălegându-ți loc de nevoie o chilie în afara mănăstirii în care te-ai zăvorât, ai început a gusta din bucuriile duhovnicești, lăsând deoparte și pâinea și apa. Și precum zice David, ai uitat să mănânci pâinea ta, de glasul suspinului celui din adânc, hrănindu-te cu atâta dulceață dumnezeiască și cu neîncetată cântare: *Aliluia!*

Icosul al 2-lea

Mâncând cu lacrimi de pocăință pâinea cea de toate zilele, pe care părinții ți-o aduceau la chilia din afara mănăstirii, unde sfântul Ioan, ucenicul sfinției tale, de toate se îngrijea, cu lacrimi pururea curgătoare ți-ai curățit inima, nu numai de patimile cele trupești, ci și de cele sufletești. Noi astăzi, rugându-ne sfinției tale, te chemăm cu lacrimi de pocăință să ne vindeci și pe noi de îngâmfare, de trufie, de iubirea de sine, de răutate și de tot adâncul cel murdar al inimii, ca astfel curățiți fiind, să te laudăm cu stihiri ca acestea:

Bucură-te, mult nevoitorule;
 Bucură-te, pâine cu lacrimi de rugăciuni mâncată;
 Bucură-te, hrană cu bucurie duhovnicească amestecată;
 Bucură-te, vindecătorul bolilor sufletești;
 Bucură-te, dăruitor mare de daruri duhovnicești;
 Bucură-te, cu sfântul Ioan, ucenicul iubit, întru uimire;
 Bucură-te, icoană model de viețuire;
 Bucură-te, a Duhului Sfânt sălășluire;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 3-lea

Înțelegere neînțeleasă avea întru sine fericitul Ioan, când, întrebându-te de locul sălășluirii tale Cuvioase, i-ai spus că ai dobândit adormirea trupului tău, mai bine zis, omorârea oricărei porniri pătimase. De aceea, și locul tău de viețuire nu l-ai socotit nici chilie, nici refugiu, ci l-ai numit cimitir. Dar chilia aceasta în care trăiai ca într-un mormânt pentru darul lui Dumnezeu a

devenit loc de sfințire, sălaș duhovnicesc în care demonul nu călca. Astfel, dobândind smerenie zidită în Duhul Sfânt, Varsanufie, cântăm neîncetat lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Smerenia ta cea mare, Cuvioase Varsanufie, te-a împodobit cu cel mai mare dar al Duhului Sfânt, acela al înainte vederii, încât cu doi ani înainte ai vestit starețului Serida venirea în mănăstire a Cuviosului Ioan de Mirosoava. Și nu numai atât, ci ai profetizat și despre bogații care au lăsat totul și au venit ca frați în mănăstire; iar prin puterea harului cunoșteai voile inimilor și le răspundeai celor ce te întrebau cu mintea și cu gândul. Iar starețul, prețuind darurile tale, dorea ca pe toți să-i odihnească și să-i povățuiască cu cuvânt sfânt, de aceea, tu răspundeai, iar el scria. Însă noi toți cei de astăzi, rugătorii tăi, împreună cu ei, cei de atunci ascultătorii tăi, te cinstim cu daruri ca acestea:

Bucură-te, vas ales al Duhului Sfânt;

Bucură-te, alabastru plin cu mirul darurilor;

Bucură-te, vedere prea înaltă a celor ce vor să fie;

Bucură-te, minte din Mintea cea mai presus de minte;

Bucură-te, că astăzi ne odihnim citind ale tale cuvinte;

Bucură-te, că acestea ne sunt nouă sfaturi sfinte;

Bucură-te și ajută-ne să împlinim în noi povețele tale, Părinte;

Bucură-te și ne vestește nouă cele ce vor fi și ni le pune în minte;

Bucură-te și ne fii nouă povață în cele ce vor să fie;

Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 4-lea

Noi toți ne întrebăm astăzi, cum s-au întrebat și cei de atunci, cum de nu ai iubit mai mult Egiptul și Cuvioșii lui și ai ales Gaza și pustiul ei? Iar tu, fericite, cu înțelepciune în minte răspunsul mi-ai pus, învățându-mă câștigul înstrăinării și roadele smereniei prin ea, precum și răspunsul Maicii Domnului că la judecată pentru înstrăinare te va apăra; cerându-mi iertare cu smerită metanie, și împreună cu tine, binevoiește să cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 4-lea

De alegerea ta s-au minunat toți cuvioșii Egiptului, Valea Nilului și Nitria, de la Antonie și Macarie, la Atanasie și Pahomie, că urmând calea lui Ilarion și înstrăinându-te pentru a nu aduna laude omenești, ci daruri duhovnicești, cu frățescă dragoste în duh de rugăciune cu toții te-au însoțit, iar noi, trăitorii acestor vremuri de pe urmă, ne bucurăm să te avem mijlocitor neclintit înaintea lui Dumnezeu și te cinstim cu de trei ori „Bucură-te”:

Bucură-te, vlăstar al Egiptului;
 Bucură-te, purtătorul luminii Duhului;
 Bucură-te, lauda cuvioșilor;
 Bucură-te, bucuria credincioșilor;
 Bucură-te, cu Antonie și cu cei trei Macarie;
 Bucură-te, cu Atanasie Alexandrinul și Pahomie;
 Bucură-te, cu Ilarion și Hariton pustnicii Iudeii;
 Bucură-te, cu noi toți cinstitorii tăi în aceste vremuri;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 5-lea

Cine poate arăta dragostea ta arzătoare pentru toți înaintea lui Dumnezeu? Că tu Cuvioase, arzând ca o flacără puternică și purtând în inimă dragostea lui Dumnezeu, pe toți îi învățai ca un alt Pavel: „Dragostea desăvârșită nu cade și cel ce a dobândit-o rămâne în căldură, fiind închis în iubirea față de Dumnezeu și aproapele”. Iar noi, nevrednicii și păcătoșii, adânc te rugăm, Sfinte Varsanufie, să ne cuprinzi în dragostea ta și lui Dumnezeu să-I cântăm: *Aliluia!*

Icosul al 5-lea

Învrednicit fiind de harisma vederii și a profetiei într-o măsură nespus de mare, prea fericite Părinte, că niciodată nu greșai, ai spus celor din Mirosoava despre trimisul împăratului, ce voia să așeze pe tronul episcopal din Gaza pe un nevrednic, că „dacă va ajunge la poarta cetății, în cetate nu va intra, căci nu îl iartă Dumnezeu”. Și, de îndată aflându-se de moartea împăratului, acesta s-a întors și toate cele plănuite cu focul rugăciunii tale,

Părinte Cuvioase, s-au spulberat ca fumul în bătaia vântului. Însă noi, aprinși fiind de dragoste pentru tine, sfinte, te laudăm așa:

Bucură-te, vas al harului îmbelșugat;
 Bucură-te, cel ce ai căpătat harisme nemăsurate;
 Bucură-te, cel ce cu darul înainte vederii le-ai profețit pe toate;
 Bucură-te, surpătorul planurilor vrăjmașe;
 Bucură-te, cel ce ai spus că dragostea nu cade niciodată;
 Bucură-te, de trei ori *Bucură-te* pentru frumusețea vieții aflate;
 Bucură-te și ne fii și nouă ca un părinte și frate;
 Bucură-te, că ne dăruiești bucurii și daruri nemeritate;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 6-lea

Ziuă și noaptea te-ai rugat, mare Varsanufie, ca un părinte iubitor pentru toți frații din obște și pentru toți rugătorii tăi, ca Hristos să-i cuprindă pe toți în arșița și căldura Duhului și să-i facă purtători de Dumnezeu; iar pe egumenul mănăstirii, prin rugăciune, Dumnezeu l-a luminat și i-a deschis mintea ca să înțeleagă cele de neînțeles, așa cum Domnul a deschis mintea Sfinților Apostoli ca să înțeleagă Scripturile. Roagă-te și pentru noi, slăvite părinte, ca Hristos Domnul să deschidă și mintea noastră cea robită cu grijile acestei lumi și, luminați fiind, să înțelegem rostul sfânt al vieții noastre și cu bucurie și neîncetată credință să-I cântăm: *Aliluia!*

Icosul al 6-lea

Luminându-i pe toți cu sfântul cuvânt al Evangheliei, le-ai descoperit cea mai înaltă harismă pe care Dumnezeu ți-a dat-o, aceea de a lega și dezlega păcatele, darul de a elibera sufletele din întuneric și de a le aduce la lumină, după cuvântul Mântuitorului care zice: „Cărora le veți ierta păcatele, iertate vor fi”; astfel, așa ai zis către un frate bolnav care cerea iertarea păcatelor: „Îți zice ție Dumnezeu, Marele împărat, se iartă ție toate păcatele tale”; și îndată fratele s-a făcut sănătos. Astfel și noi te rugăm, Mare Varsanufie Cuvioase, să-L rogi pe Hristos în ziua judecății să ne ierte păcatele nouă, celor ce te ferim cu daruri ca acestea:

Bucură-te, cel ce cu dar dezlegi păcatele;
 Bucură-te, cel ce cu multă trudă vindeci bolile;
 Bucură-te, rugător și mijlocitor pentru cei adormiți;
 Bucură-te, cel ce ne acoperi cu focul rugăciunii;
 Bucură-te, cel ce ne cuprinzi în dragostea inimii;
 Bucură-te, rugăciune și candelă arzătoare;
 Bucură-te, dătător darnic de cele mântuitoare;
 Bucură-te, cu noi în dragoste de rugăciune fierbinte;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 7-lea

Cu dragostea ta atât de mare, înălțând rugăciuni fierbinți înaintea lui Dumnezeu și adăugând mereu smerenie peste smerenie, căldură peste căldură, dragoste peste dragoste, ai încredințat pe unul din frați cum că Stăpânul se bucură de cererea robilor Săi. De aceea, căpătând îndrăzneală către Dumnezeu, ai cerut așa: „Stăpâne, sau duci cu mine în Împărăția Ta pe fiii mei, sau ștergemă și pe mine din cartea Ta”, iar noi înfricoșându-ne, te rugăm să ne învrednicești, Cuvioase, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 7-lea

Ca și marele Pavel te-ai învrednicit de darul răpirii și ai urcat până la al șaptelea cer, nu cu închipuitoarele aripi ale minții, ci cu lucrarea Duhului. Acolo ai fost binecuvântat să guști și să vezi încă din această viață bunătățile și tainele de negrăit ale dumnezeieștii Împărății, în trup sau în afară de trup, Dumnezeu știe, iar întorcându-te, ai primit darul facerii de minuni, nu mai puțin ca Sfinții Apostoli. Așa și cerurile le-ai închis și deschis, ca un alt Ilie. Te rugăm astăzi cu credință, să ne deschizi și nouă mintea să înțelegem tainele cerești și să ne vindeci de toată neputința cu darul tău, Cuvioase, ca să îți cântăm:

Bucură-te, cu Pavel apostolul întru răpire;
 Bucură-te, cu Dumnezeu unitule;
 Bucură-te, rugăciune peste rugăciune;
 Bucură-te, smerenie peste smerenie și viețuire înaltă;

Bucură-te, cu toți cuvioșii Egiptului întreolaltă;
 Bucură-te, cu pustnicii Palestinei întru viețuire;
 Bucură-te, tuturor râvnitorilor de rugăciune dăruire;
 Bucură-te, cu mulțumire pentru darurile primite;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 8-lea

Singur te-ai rugat lui Dumnezeu pentru mii de oameni, căci „voia celor ce se tem de El o va face Domnul”, cum spune dumnezeiescul David, și cu atât mai mult va îndeplini voia celor ce au rânduiala fiilor și fraților Lui, după cum însuși ne-ai descoperit. Roagă-te astăzi neîncetat, Cuvioase Părinte, pentru lumea orbită de necredință, sfâșiată de suferințe și năpaste, umbrită de tristețe și deznădejde, ca Dumnezeu, căutând la rugăciunile Sfinției tale, să ne ierte și să ne ajute să ne ridicăm într-o împreună cântare: *Aliluia!*

Icosul al 8-lea

Ăm văzut odinioară în înaltul cerului trei nori înalți și zvelți rugându-se lui Dumnezeu cu închinăciuni într-o unduire de nedescris, cerând Stăpânului să verse ploaie pe pământ. Iar acum citind viața ta și cucernicindu-mă, am văzut trei stâlpi de foc deasupra lumii, rugându-L pe Dumnezeu pentru toată lumea. Bărbați desăvârșiți și sfinți prea lăudați rugau iubirea de oameni a lui Dumnezeu ca să oprească mânia Lui pornită spre lume cu dreptate, pentru că nu este nimeni iubitor de Dumnezeu. Ei stau la mijloc ca să țină lumea să nu fie nimicită dintr-o dată, ca pentru rugăciunile lor să o certe cu milă, pentru că puțin timp va mai dura mânia. Înfricoșați fiind de adevăr, te cinstim împreună cu cei trei, Cuvioase Părinte, și-ți cântăm:

Bucură-te, cu Ilie din Constantinopol;
 Bucură-te, cu Ioan din Roma;
 Bucură-te, de trei ori Sfinte Varsanufie;
 Bucură-te, cu neîncetate rugăciuni pentru noi la tronul dmnezeiesc;
 Bucură-te, tămâie binemiroitoare pe jertfelnicul ceresc;

Bucură-te, stâlp lumii și tărie;
 Bucură-te, nouă tuturor nădejde și bucurie;
 Bucură-te, bucuria rugăciunilor împlinite;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 9-lea

Harul și sfințenia au umplut nu numai sufletul și mintea, ci și întreg trupul și inima ta, preacuvioase Varsanufie. Și, precum odinioară sfinții Apostoli își întindeau hainele peste bolnavi și aceștia se vindecau trecând și umbra lor peste aceștia, așa și tu, părinte, ai primit fesul lui Ioan din Mirosoava, ca purtându-l tu, el să scape din ispite. Iar un alt cuvios ți-a trimis culionul și analavul său ca să le porți un timp, apoi să i le trimiți ca să se folosească de ele, așa și apa, și pâinea, și tot ce atingeai. Cuprinde-ne și pe noi în dragostea cea mare și de minuni făcătoare și vindecătoare și alină-ne neputințele și neliniștile sufletului nostru, nouă, celor ce-L lăudăm pe Dumnezeu prin tine, cu cântare: *Aliluia!*

Icosul al 9-lea

Ritorii cei fără folos duhovnicesc grăitor nu vor putea niciodată a-ți țese stihuri potrivite cu viața ta, Cuvioase, și nici frumos împodobite cu mulțimea minunilor săvârșite. Cu ce vom putea asemăna dragostea ta cea arzătoare pentru lume și Dumnezeu și câte rugăciuni, și câte metanii cu lacrimi și osteneli ai pus lui Dumnezeu așternut picioarelor Sale pentru noi toți? Că ai făcut din "închisoarea" chiliei tale altar de jertfă, palat al nevoițelor, izvorul tuturor râurilor de binefaceri către toți. Pentru toate acestea, iarăși te rugăm să ne primești în purtarea de grijă a Sfinției tale și să nu te îndepărtezi de noi, cei ce te lăudăm:

Bucură-te, cuvânt cu folos duhovnicesc;
 Bucură-te, viață urzită cu stihuri alese;
 Bucură-te, cunună cu pietrele minunilor împodobită;
 Bucură-te, dragoste arzătoare pentru lume;
 Bucură-te, slujitor al harului;
 Bucură-te, împărțitor darnic al darului;
 Bucură-te, pentru noi veșnic rugător;

Bucură-te, și celor ca mine păcătos, mijlocitor și îmbrăcăminte;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 10-lea

Cincizeci de ani ai viețuit zidit în chilie, ca într-un mormânt, și niciun om nu a văzut fața ta, Cuvioase, hrănindu-te puțin cu apă și pâine, încât pe toți i-ai minunat. Câte boli, câte ispite și neputințe ai îndurat, nu sunt de spus, după cum în tot acest timp rucodelia n-ai lăsat, plătindu-ți hrana. Dar noi, cinstitorii și rugătorii tăi, cum să te plătim, Preafericite, pentru cât te ostenim cu rugăciunile noastre? Așa primește ca zălog dragostea noastră, a iubitorilor de prăznuire, și cu binemeritată cântare învrednicește-ne ca împreună în veșnicie lui Dumnezeu să-I cântăm: *Aliluia!*

Icosul al 10-lea

Zid prea tare ești cuvioșilor și liman de scăpare tuturor celor ce caută spre tine în suferințele lor, și dai putere și tărie zidului credinței tuturor celor ce te chemăm în ajutor, pentru că toate le credem și ne bucurăm, ca odinioară Eustohie, patriarhul Ierusalimului, care auzind despre viețuirea și lucrarea ta, a venit să te vadă și să te cerceteze. Și luând oameni cu el, a mers deîndată la chilia ta, Sfinte, și vrând să spargă zidul și să intre, o minune, îndată a ieșit foc și puțin a lipsit să îl ardă. Îngrozindu-ne de necredința lui, te laudăm încredințați că nu vei lăsa să ardă focul cel mistuitor pe rugătorii tăi, cei ce te cinstesc cu laudele acestea:

Bucură-te, al sfinților și cuvioșilor, cuvios și sfânt;

Bucură-te, cel în răbdare și rugăciune adânc;

Bucură-te, lui Dumnezeu iubire lucrătoare;

Bucură-te, cu Duhul Sfânt unitule;

Bucură-te, Tatălui Ceresc plăcutule;

Bucură-te, cu noi toți laudătorii tăi într-o împreună cinstire;

Bucură-te, smerenie din smerenie dumnezeiască;

Bucură-te, al cuvioșilor ocrotitor și sfântă acoperire;

Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 11-lea

Mulți dintre cei ce au dorit să te cerceteze și să culeagă cuvânt de învățătură și binecuvântare, venind la chilia sfinției tale și nevăzându-te, aceștia au primit răspuns, învățându-i pe ei că ori de câte ori sunt în necaz, în ispită sau nedumerire, în gând să ceară sfatul bătrânului zicând: "Avva, ce să grăiesc?" și lui Dumnezeu să cânte: *Aliluia!*

Icosul al 11-lea

Elian, egumenul mănăstirii, se sfătuia cu celălalt bătrân Ioan, ucenicul sfinției tale și, temându-se că nu va ști ca și Avva Serida să dea răspuns fiecărui viețuitor în parte, pentru că acesta era începător în ale stăreției, bătrânul Ioan i-a răspuns așa: "Să nu te îngrijești ce vei grăi" și "oriunde vei ajunge, cere în cugetul tău sfat Sfântului Bătrân", și cântă «bucură-te»:

Bucură-te, mintea cea înaltă a pustiei;

Bucură-te, rugăciunea minții neîntreruptă;

Bucură-te, răspuns bun celor ce ție se roagă;

Bucură-te, sfat bun din Sfatul cel prea Mare;

Bucură-te, povățuitor neîncetat celor ce la tine aleargă;

Bucură-te, bucuria celor ce-și pun nădejdea în tine;

Bucură-te, și primește aceste frumoase stihiri;

Bucură-te, cu dreptate, pentru că pentru tine sunt urzite;

Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 12-lea

După mulțimea anilor trăiți zăvorât în chilia pustiei, ai adormit somnul ce se cuvine cuvioșilor, luând cu tine, Sfinte Varsanufie, taina unei vieți trăite în înstrăinare de lume și în mare nevoință, dar așa ai câștigat și trecere fără oprire prin vămile văzduhului, uimind îngerii din cer și înfricoșând diavolii, bucurând sfinții și pe cuvioșii care te-au întâmpinat în cântări cu bună mireasmă duhovnicească, lui Dumnezeu zicând: *Aliluia!*

Icosul al 12-lea

Cine nu te va ferici pe tine, sfinte, și cine nu va lăuda mulțimea darurilor dumnezeiești pe care Ziditorul ți le-a dăruit ca pe cele mai prețioase și scumpe pietre, pe care, cu viața împodobită de rugăciune și credință neștirbită, le-ai înmulțit, dăruind din ele tuturor celor ce te cinstesc? Astfel, te ferim pe tine, Cuvioase, și calea în care ai mers, că ți-a gătit ție Dumnezeu cununi de răsplată și lăcaș duhovnicesc în veșnicie. Iar eu, ritorul cel cu dragoste și bună viersuire, mă închin sfințeniei tale, lăudându-te așa:

Bucură-te, podoaba cea de mult preț a pustiei;
 Bucură-te, floarea pustiei, tămâia cea bine mirositoare;
 Bucură-te, cel ce te-ai înstrăinat de lume cu folos;
 Bucură-te și ne învrednicește să te lăudăm cu alese cântări;
 Bucură-te și ne ajută să-ți spunem viața cu frumoase împodobiri;
 Bucură-te și te roagă neîncetat pentru biserică și credincioșii ei;
 Bucură-te și te roagă ca întreaga zidire să fie păzită;
 Bucură-te, stâlp înalt și tare ce ții lumea cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Cuvioase Varsanufie, preafericite!

Condacul al 13-lea

Cu ce mulțimi de cântări vom împodobi nevoințele tale? Cu ce stihiri și cu ce privegheri vom putea vreodată a lăuda postul și setea și înstrăinarea ta pentru dragostea lui Dumnezeu? Însă noi nevrednicii, primind binecuvântare de a-ți cere cele de trebuință, rostindu-ți numai numele sfinției tale, te rugăm să-ți aduci aminte, Sfinte Cuvioase și Mare Varsanufie, de Sfânta, Soborniceasca și Apostoleasca Biserică a lui Hristos, cea de la o margine până la cealaltă margine a lumii, și de tot poporul creștinesc întristat și deznădăjduit. Împacă lumea sfâșiată de războaie, de urgii și de neputință, ocrotește-i pe cei ce s-au înstrăinat și pe noi toți ne adună în fața icoanei tale făcătoare de minuni, ca împreună cu "Bătrânul Avva" să cântăm Prea Sfintei Treimi: *Aliluia!* (de trei ori)

Apoi îndată, Icosul 1 „Cuvioase Varsanufie, din copilărie...” și Condacul 1 „Celui ce peste fire s-a nevoit...”

